

[Pia Gjellerup]

kommende forbruger i 1993 arbejde 3½ time for at betale denne rengøringstime. I år med hjemmeserviceordningen og skattereformen er denne arbejdstid halveret fra 3½ time til 1¾ time, og den tid går i øvrigt yderligere lidt ned til 1½ time, når skattereformen er gennemført fuldt ud. Det vil sige, at man altså har gennemført en afgørende revolution.

Jeg vil se, om jeg senere hen får tid til at regne lidt på, hvad det er, man får for 1 mia. kr. Man får flere arbejdspladser for 1 mia. kr. med det forslag, der er gennemført, end med det forslag, Venstre og De Konservative lægger op til, hvorfor vi afviser det.

Pernille Sams (KF):

Jeg tager ministerens tavshed over for mit spørgsmål fra før som et udtryk for, at regeringen anerkender, at jeg har ret i mit udsagn om, at pengene ikke fosser ud efter vores forslag, men tværtimod at hver eneste krone, der fratrækkes, også bliver beskattet igen hos modtageren.

Det kan næppe undre, at Det Konservative Folkeparti synes, at det er et vældig godt princip, der kommer til udtryk i dette beslutningsforslag, nemlig at private skal have fradrag for lønudgifter på linje med, hvad firmaer har.

Sagen er jo i al sin enkelhed, at det er vores ekstremt hårde beskatning af arbejdskraft, der får mange job til at forsvinde i disse år. Behovet for, at private skal have udført servicearbejde, er der i hvert fald. Personerne, der kan og vil udføre arbejdet, er der også. Problemet er, at private serviceydelser dobbeltbeskattes i dag, og derfor bliver de ikke udført, i hvert fald ikke officielt og skattepligtigt. Enten gør man det selv i dag, eller også gøres det sort. Der er kun én vej, som er rigtig og farbar, hvis vi vil ud af dette problem, og det er at tage fat i det grundlæggende i årsagen til problemet – og det er dobbeltbeskatningen.

Det har vi gjort med dette forslag ved at foreslå fradrag for lønudgifter, som afholdes af private. Dermed bliver lønudgiften kun beskattet én gang, nemlig hos modtageren og ikke som nu både hos den, der betaler, og den, der modtager pengene. Hermed sidestiller vi private og virksomheder, og det er virkelig et forslag, der vil kunne få mange job frem og blive officielle og i øvrigt sætte meget nyt i gang. Ikke mindst vil det jo også være job, der kan fjerne nogle af de eksisterende misbrugsmuligheder.

Ugebrevet Mandag Morgen beskriver i denne uge f.eks., hvordan man med et helt elementært personligt netværk kan malke de offentlige kasser for enorme summer, uden at det medfører andet arbejde end det helt teoretiske, der er i de ændringer, som kan komme i regeringens statistikker. Det er virkelig beskrevet på en måde, så enhver må slå syv kors for sig og sige: Tak skal du have!

Jyllands-Posten beskrev også i går fiaskoens omfang, og den ene organisation efter den anden og masser af virksomheder protesterer over det konkurrenceforvridende element, der er i regeringens ordning.

Men det er ikke kun på det overordnede økonomiske plan, at vores fradrag vil være at foretrække frem for regeringens tilskud. Også på det rent praktiske plan – hvis vi ser bort fra alle de her misbrugsmuligheder – er jeg da bekendt med, at mange afstår fra at bruge regeringens ordning, fordi det at have et menneske i sit hjem til at løse en eller anden opgave ofte kræver en eller anden form for personligt tilfidsforhold. Derfor vil man ansætte et menneske, man kender, og det vil vores fradragsmodel automatisk tage højde for. Det er en stor barriere i regeringens ordning, at man ikke kan ansætte det menneske, man på forhånd har tillid til, men må tage en, som nu bliver sendt ud af en tilfældig virksomhed.

Det må også være meget tankevækkende for regeringen, at den nu har brugt 12½ mio. kr. på markedsføring af en ordning, der stadig herefter er en fiasko. Det må sige selv regeringen, at det ikke er et spørgsmål om, at befolkningen ikke kender ordningen, men simpelt hen et spørgsmål om, at man har valgt den forkerte ordning, at ordningen er for dårlig. Det har vi ganske vist påpeget hele tiden, for det er et udtryk for sund fornuft, at problemet skal løses dér, hvor det er, nemlig i skattereglerne.

Vi håber, at regeringen vil se sådan på det, at det er vigtigt at få gang i alle disse arbejdspladser, og derfor vil støtte dette forslag, som også kan få reduceret det sorte arbejde, frem for at regeringen skal blive ved med at forfølge sin egen model, som er og vil vedblive at være en konkurrenceforvridende fiasko.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det kunne lyde, som om Venstre og De